

Powszechne kapłaństwo – przywilej i odpowiedzialność

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Powszechne kapłaństwo – przywilej i odpowiedzialność.

a) Co wiemy o kapłanach?

- Z czasów Starego Testamentu.

Kapłani, sprawujący służbę Bożą w świątyni, pochodzili z rodu Aarona, z pokolenia Lewiego. Kapłan był przede wszystkim **pośrednikiem** między Bogiem a człowiekiem. Skruszony grzesznik mógł przynieść ofiarę, ale nie mógł jej złożyć, mógł przybyć do bramy świątynnego dziedzińca, ale nie mógł tam wejść, mógł spojrzeć na świątynię, ale nie mógł znaleźć się w jej wnętrzu. Aby zbliżyć się do Boga potrzebował pośrednika (wstawiennika, orędownika) czyli kapłana. Kapłan na mocy swego urzędu oraz w oparciu o przyniesioną przez grzesznika ofiarę, przedstawiał pokutującego grzesznika Bogu, a grzesznik ten doznawał odpuszczenia. **Najwyższy kapłan** piastował najwyższą godność w narodzie, był reprezentantem i przedstawicielem narodu. Obowiązywał go specjalny strój liturgiczny. Do niego należały najważniejsze obrzędy, nadto miał wyłączny przywilej wstępowania do Miejsca Najświętszego.

- Z kart Nowego Testamentu.

W Starym Testamencie, aby być kapłanem, trzeba się było urodzić w rodzinie Aarona (2 Mojż. 28). Podobnie w Nowym Testamencie – człowiek staje się

kapłanem przez urodzenie, a ściślej - przez nowe narodzenie (J 3; 3-6) człowiek staje się dzieckiem Bożym (J 1; 12-13) i tym samym włączony jest do Bożej rodziny. Każdy - niezależnie do wieku i płci - kto wierzy w Pana Jezusa, przez wiarę staje się kapłanem Boga. A kapłan ma bezpośredni przystęp do Boga.

b) Przeczytać 1 P 2;9 – „(9)-Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła”.

- Co to znaczy, że jesteśmy wybranym plemieniem (inaczej wybranym rodem)?
  - W Ef 1;4 czytamy, że zostaliśmy wybrani przed założeniem świata. Bóg wybrał nas i dzięki Panu Jezusowi, przeznaczył do swoich celów. Każdy może należeć do wybranego rodu, jeżeli przez wiarę podda się Jego panowaniu.
- Co to znaczy, że jesteśmy królewskim kapłaństwem?
  - Pan Jezus jest Królem Królów, Panem Panów (Ap 17;14). Uczynił nas członkami rodziny królewskiej i jednocześnie kapłanami. Jesteśmy kapłanami Króla – królewskie kapłaństwo.
- Co to znaczy, że jesteśmy narodem świętym?
  - Gr. *hagios* zawiera w sobie dwa pojęcia: inność i oddzielenie. Tak jak świątynia w Jerozolimie była inną budowlą od pozostałych, tak chrześcijanin jest inny niż cały świat. Bóg wybrał chrześcijan, aby byli inni od reszty ludzi. Jednak ta odmienność nie prowadzi do wyjścia ze świata, ale do życia w nim. Jesteśmy inni, oddzieleni dla Boga, ale jednocześnie w tym świecie (Ef 1;1). Analogicznie, wszyscy wierzący jako całość, jesteśmy narodem oddzielonym dla Boga, żyjącym w tym świecie.
- Co to znaczy, że jesteśmy ludem na własność przeznaczonym?
  - Nie należymy już do siebie samych. Zostaliśmy wykupieni z mocy śmierci krwią Chrystusa – 1 Kor 6;19-20.

3) Podsumowanie/zastosowanie/plany.

a) Bycie kapłanem Boga żywego to przywilej, a także odpowiedzialność. Jakie jest nasze zadanie jako kapłanów Boga?

- 1 P 2; 9 b – składać świadectwo wobec ludzi o wspaniałych czynach Bożych, zarówno słowami jak i życiem.
- Rzym 12;1 – poddanie się Bożemu procesowi uświęcenia. Życie w świętości.
- Hbr 13;15 – nasze usta mają czcić, wielbić Boga.
- Ef 6;18 – wstawiać się za innych, modlić nie tylko o wierzących, ale także o niezbawionych.

b) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?

c) Wybór przez prowadzącego celów z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.

d) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

- 1 P 2;9 – „Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła”.

e) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety):
1 P 2; 5, 1 P 2;10-12, Ef 2;18-19, Flp 2; 15, Ap. 1;6.

f) Modlitwa na zakończenie.